

Nieuwsbrief december 2012

Vandaag op Nieuwjaarsdag beantwoord ik de brieven van studenten die we sponsoren in Masaka in Oeganda. Zo is er Gloria die vertelt hoe blij ze is dat het het seizoen van de sprinkhanen is, omdat ze die zo lekker vindt. Ook vorig jaar schreef ze dat. Ze moet ze wel erg lekker vinden. En Richard die van de vakantie gaat profiteren om jongere kinderen in zijn dorp te helpen met Engels lezen en schrijven. Gorreth gaat in de vakantie haar voorged helpen met de oogst. Bruno vertelt dat hij later elektronisch ingenieur wil worden. Maar hij is nog erg jong en gaat allicht nog vaak van idee veranderen. Er zijn vijftien brieven van de kinderen die in Masaka opgevolgd worden door Mrs Wassajja. We kregen ook hun schoolresultaten en de bewijsjes van uitgaven.

Ook van Raymond kregen we een brief aan het einde van vorig trimester. Een kort briefje: hij is nog maar in het tweede leerjaar. Hij schreef dat hij de eerste van de klas wil zijn. Op zijn schoolrapport van het tweede trimester stond vermeld dat hij 20ste was op 100 studenten. Ik ben benieuwd of hij in het laatste trimester zijn doel bereikte. Het schooljaar in Oeganda loopt van januari tot december, maar we kregen zijn laatste nieuws nog niet. Ook van de twee zussen Josephine en Victoria kregen we nog geen nieuws, maar dit krijgen we ieder jaar in januari. Hier zijn ze, in 2004 en 2011.

Hasifa beëindigde het middelbaar onderwijs en daarmee verlaat ze het programma. Enkele jaren geleden wilde haar voorged geen verdere studies betalen na haar O-levels. Zij leek een goede student en toen ik haar in Oeganda ontmoette, besloot ik de jaren tot de A-levels te sponsoren. Haar droom was daarna verpleegkunde te studeren. Maar zij deed het minder goed dan verwacht en we gaan geen verdere studies betalen. Toch is ze ondertussen 17 jaar en heeft een huwelijk op 14 jaar kunnen vermijden – wat zeker haar lot was geweest als wees met enkel O-levels op zak.

De afspraak met onze contactpersonen in Oeganda was dat we alle aanvragen voor 2013 zouden krijgen in november 2012, zodat we een gezamenlijke overschrijving konden doen in december. Stephen deed dat niet, en we hadden al opgemerkt dat zijn opvolging minder nauwgezet was sinds ik zelf niet meer in Oeganda woon. Samen met Vivienne, die in Oeganda de opvolging coördineert, besloten we dit deel van het project stop te zetten.

In Kenia volgt Patricia nu nog 3 studenten: Consolata aan de universiteit, Cyril en Pauline in het lager onderwijs. Emma behaalde zopas haar diploma. We zitten een beetje verveeld met Austin. Vorig jaar werd hij geschorst voor de examens omdat hij met zijn telefoon betrapt werd. Wij besloten zijn studies niet verder te betalen; School Aid was in geldnood en wij moesten prioriteiten stellen. Maar Austin moet maar één semester meer afwerken om zijn universiteitsdiploma te behalen. Toch betaalden we dit ook nu niet. Wij moeten erover nadenken, en hopelijk doet hij dat ook.

In Kibera gaat het verder zoals altijd: AVSI volgt 25 kinderen, en als één afgestudeerde jongere het project verlaat, komt er een nieuw kleintje bij. Leonora (foto) kwam er in 2012 bij. Elders nemen we om te besparen geen nieuwe kinderen aan, maar de gemiddelde kost per kind is laag, minder dan 200 euro per jaar, wat we toch moeten kunnen verderzetten.

Anders is het met de universiteitsstudenten die Salome voor ons volgt. Maar eerlijk gezegd, alhoewel dit onze dure studenten zijn die School Aid in moeilijkheden brachten – ongeveer 1500 euro per student per jaar, is dit toch het mooiste luik van ons project. Aids-wezen, wiens normale lot honger, prostitutie en criminaliteit is, aan de universiteit. Ik vind dat we daar trots op mogen zijn.

Dankzij jullie bijdragen konden we dit in 2012 verwezenlijken en zijn ook alle schoolkosten voor 2013 betaald voor kinderen in lager en middelbaar onderwijs. Het wordt opnieuw spannend in augustus 2013, als de universiteitsstudenten hun nieuwe jaar beginnen – aan de universiteit begint het academisch jaar in september. Maar voor verscheidene studenten is dit hun laatste jaar. Vanaf 2014 voorzien we geen noodtoestanden meer, en kunnen we beter plannen in functie van de inkomsten. Maar binnenkort beëindigen de eerste studenten in Masaka hun middelbare studies. Moeten we hopen of vrezen dat sommigen van hen graag verder zouden gaan met hoger onderwijs?

Maria-Pia Waelkens
Voorzitter School Aid vzw